

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — întemeiat în 1858 de Mitropolit
APARE SĂPTĂMÂNAL

Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Sibiu

Str. Șaguna 8

Șaguna

Abonamente:

Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni
150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. —
Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe

se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor

un șir pețit 10 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiile

se adresează Administrației ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Suprema valorificare a semenului

Nu e zi fără suferință în lume. Suferința e umbra noastră nelipsită. Oricât am încerca să fugim de ea, este înzadar. Uneori apele ei ni se urcă până la grumaz, cum sunt timpurile de război.

Dar nici o concepție de viață, fie ea pur teoretică, sau cu pasionate aplicări politice, nu e în stare să ne dea o explicație suficientă a acestei nelipsite tovarășe a vieții noastre pământene. Numai creștinismul ne dă răspunsul satisfăcător. Suferința e mijlocul prin care luptăm cu egoismul, e antidotul hipertrofiei eului. Prin ea suntem siliți să ne reducem pretențiile exagerate, să ne micșorăm trufia, ea lovește în interesele egoiste și ne duce până la anularea propriei ființe. Suferința când e suportată voluntar se numește jertfă, mai mare sau mai mică. Când nu e suportată de bună voie, e o reducere silnică a egoismului, prin reacțiunea reciprocă dintre ele, dar și printr-o orânduire de sus a lucrurilor.

Prin suferință suntem educați mai de voie, mai de nevoie. Ea ne smulge din alipirea prea mare de noi înșine, ne scoate din închisoarea egoismului, strânsă în zidurile în care ne-am construit o viață adăpostită și asigurată. Ea ne cere să ne părăsim pe noi înșine, să ne împăcăm cu riscul a tot ce avem și suntem.

Dacă n'am fi în păcat, dacă n'am trăi pentru noi, n'am suferi. Am fi imuni față de ea. Nervul care convertește întâmplările vieții în suferință este păcatul, este egoismul.

Când volbura suferinții crește, e semn că egoismele au ajuns la apogeu. E un avertisment din partea lui Dumnezeu că trebuie să luptăm și împotriva egoismului propriu, nu numai al altora. Să binecuvântăm pe Dumnezeu că ne-a trimis suferința care ne ajută să combatem egoismul propriu.

Prin suferințele războiului omenirea orbecăește după o ordine contrară egoismului. Situația de mai înainte nu mai putea dăinui. Sunt atâtea răni cari își caută leacul.

Ce bine ar fi dacă ar înțelege oamenii că numai printr-o adoptare sinceră, profundă, revoluționară a creștinismului ar putea rezolva marea problemă a cărei soluție o caută. Creștinismul are în adâncurile lui răspunsul. Dar el trebuie trăit cu fervoare, cu intransigență. Trebuiesc răscolite și scoase la suprafață prin trăire mărgăritarele lui ascunse.

Depășirea egoismului și valorificarea supremă a semenului, care e veșnică problemă ce se pune omului prin suferință, numai creștinismul profund o poate oferi.

Sunt azi porniri potrivnice creștinismului și la Răsărit și la Apus.

Omenirea e pe cale de-a se înșela iar prin himere. Caută depășirea egoismelor și învingerea greutăților prin tot felul de mituri și metode silnice.

Intre mit și silnicie de fapt este o legătură ca dela premisă la concluzie. Mitul neagă persoana omului, ca realitate ireductibilă și netrecătoare. El pune în locul ei o lege, o substanță, o forță generală față de care persoanele sunt încorporări trecătoare, instrumente succesive. Conține ideea, senzul general, legea și forța dela temelie, nu persoanele vii și concrete.

De aci până la metodele ce anulează silnic persoanele, în favorul ideii generale, e numai un pas.

Mulțumirea pe care asemenea soluții o poate aduce între oameni e numai una negativă. Se dă satisfacție celor năpăstuiți că toți au devenit ca ei. Dar o mulțumire pozitivă nu se produce.

Numai creștinismul indică direcția dreaptă.

Creștinismul este mărturisirea despre Fiul lui Dumnezeu care s'a făcut om. Om real și nu fantomă.

Omul e ridicat dintr'odată la o valoare uluitoare. Fiecare om e un semen al lui Dumnezeu, un frate al Lui. Și nu s'a încorporat Fiul lui Dumnezeu, pe rând sau deodată, în toți oamenii. În acest caz oamenii iar ar fi degradați la simple semne accidentale ale unei realități de temelie care singură ea contează. O încorporare în toți oamenii n'ar mai fi o încorporare reală. Dumnezeu numai dacă s'a intrupat într'un singur om, e om adevărat, în vecii vecilor. Când toți ar fi încorporarea divinității, ar fi substituibili unul prin altul. Dumnezeu însă a voit să arate valoarea unică, neînlocuibilă a fiecărei persoane omenești.

Pe de altă parte dacă ași fi și eu încorporare a lui Dumnezeu, n'aș putea să fiu tras la răspundere pentru faptele mele, n'aș putea fi obligat la nimic, de vre-o valoare exterioară mie.

Dumnezeu nu e în mine, dar nici numai într'o transcendență abstractă, pe care mi-o pot închipi cum îmi place. El a devenit o persoană omenescă, una singură și reală și rămâne așa în vecii vecilor, ca un frate între ceilalți oameni. El veghează la respectarea fraților Săi, pe cari așa de mult l-a iubit încât S'a făcut ca unul dintre ei.

Atât de mult ține ca fiecare din noi să respectăm și să iubim pe semenii noștri, încât aceasta va fi măsura după care vom fi judecați. «Adevărul grăesc vouă, întrucât ați făcut unuia dintre acești frați ai mei prea mici, mie ați făcut» (Mt. 24, 40).

Unde s'a mai pomenit o atât de înaltă valorificare a semenului? Nu a celui bogat și fudul, ci a celui mai smerit?

Înfățișarea exterioară a preotului

Iubite frate,

Ca să prinzi trenul, ai plecat grăbit și discuția noastră a rămas fără încheiere.

Înfățișarea ta însă îmi stăruie în minte și păreriile tale mă frământă mereu. Vezi înțelege deci motivele pentru care am prins în mână tocul și îți scriu aceste rânduri.

Mărturisesc dela început că, până la un anumit punct, împărtășesc întru toate păreriile tale. Ai toată dreptatea când afirmi că cea mai înaltă podoabă a unui preot este sufletul său curat și inima sa bună. Admit că interiorul omului este totdeauna mai de preț decât partea din afară, decât materia care e supusă stricăciunii. Și mai cu seamă pentru un reprezentant al lui Dumnezeu și slujitor al altorului, frumusețea morală este în orice împrejurare valoarea cea mai înaltă și podoaba cea mai autentică. Nici o coroană de flori din lume și nici o coroană de aur nu pot adăuga cni-pului preotesc strălucirea pe care i-o dau virtuțile morale. Deci înaintea oricărui altor preocupări, trebuie grija cultivării acestor frumuseți eterne. Sufletul fiecărui preot trebuie să fie o grădină în care se seamănă, se cultivă și se cresc cele mai alese flori spirituale. Credincioșii din parohie trebuie să fie totdeauna fermecați de armonia culorilor, de mireasma busu-iocului și de splendoarea florilor acestei grădini a sufletului preotesc.

Dar crede-mă, frate iubit, că alături de această cultivare, suntem dator să purtăm și grija trupului, în care sălășluiește vremeliac sufletul nostru. Au nu este trupul lăcaș sufletului? Și să nu fie oare nici un strop de adevăr în cuvintele: «Înfățișarea exterioară este totdeauna oglinda launtrică a omului.» Pentru ce atribui atunci așa de puțină însemnătate prezentării tale externe? De ce atâta neglijență tocmai la un preot și încă la un preot tânăr? Te-am văzut în repetate rânduri, traversând străzile principale ale orașului, în haine vechi și pătate, cu ghețe murdare, cu pălăria mototolită

Teoriile moderne pot să spună că cine jertfește ceva pentru semenii săi jertfește pentru clasă, sau pentru neam.

Creștinismul spune: cine jertfește ceva pentru semenul său, jertfește pentru Dumnezeu. În spatele semenului nu stă numai clasa sau rasa, ci însuși Dumnezeu. Numai prin El câștigă însemnătate și grupările în cari e încadrat omul. Fața lui e acoperită de valoarea supremă care e Dumnezeu.

Și numai Dumnezeu e în stare să ne smulgă cu rădăcini cu tot din cremenea egoismului.

D. STĂNILOAE

și decolorată, cu umbrelă stricată și cu barbă nepieptenată și neorânduită.

Dacă în chip trecător am încercat să-ți atrag atențiunea asupra acestei nepermise prezentări, am observat în asemenea împrejurări umbra supărării care te-a complexat. Tu ai căutat atunci să-mi arăți că lucrurile din afară nu au nici o importanță și că ele nu merită nici un fel de atențiune.

Eu socotesc că atât judecata, cât și atitudinea ta sunt cu totul greșite în această privință.

Și ca să vezi că am dreptate, te rog să cugeți la următoarele lucruri:

Câtă lume te judecă pe tine și pe toți frații tăi — exclusiv după această înfățișare externă? Toți aceia care nu te cunosc mai deaproape, cse n'au ocaziune de a ajunge în raporturi mai intime cu tine, te iau așa cum te văd și te judecă, pe tine și tagma întregă, după cum te prezintă

Gândește... ce impresie faci asupra prietenilor tăi... asupra celor de alt neam... asupra celor de altă credință... asupra dușmanilor tăi... asupra dușmanilor neamului... asupra dușmanilor credinței creștine în general... și asupra dușmanilor confesiunii noastre prin această neglijență înfățișare exterioară? Ce zic toți aceștia, când văd un asemenea preot...?

Gândește... oare nu ești dator față de Biserică, față de întregă tagma preotească și față de tine însuși, să fii cu atențiune, să iai măsuri și să nu calci în picioare cu indiferență și nesocotință regulile generale de bună purtare și bună prezentare și în ceea ce privește înfățișarea exterioară?... Și mai ales când vii la «centru», când mergi în oraș, când te prezinți vederii străinilor și mulțimilor?...

Dar pentru ca să nu fiu greșit înțeles, trebuie să-ți spun, în legătură cu cele ce am afirmat până acum, că orice preot se poate îmbrăca foarte îngrijit și foarte bine, fără ca prin aceasta să vatemă întru nimic virtutea cumpătării. A fi totdeauna îmbrăcat cu îngrijire, dar și cu seriozitate și a fi mai ales cu mare atențiune în ceea ce privește curățenia veșmintelor tale, nu înseamnă cătuși de puțin că faci lux sau abuz. Intre extravaganta și îmbrăcămintea curată și serioasă există o foarte mare deosebire.

Dar nu-i mai puțin adevărat că tot atât de mare este deosebirea între ceea ce am numit „îmbrăcăminte curată și serioasă” și între îmbrăcămintea neîngrijită, uzată și pătată. Simplitatea, seriozitatea și curățenia veșmintelor nu înseamnă neglijență, desinteresare, lipsă de orice gust artistic și prezentare într'o formă destrăbălată. Preotul trebuie să sesizeze până în cele mai mici amănunte aceste

deosebiri, pentru că extravaganța ca și neglijența sunt două extreme deopotrivă de condamnabile. Preotul va merge totdeauna, în această privință, pe drumul de mijloc, care, după cum se spune, e în toate împrejurările vieții drumul de aur. Preotul va fi atent să nu păcătuiescă cu nimic contra cumpătării, dar nu se va lăsa complexat nici de slăbiciunea neglijenței.

Să știi, iubite frate, că dacă extravaganța în îmbrăcăminte pune pe preot în rândurile oamenilor neserioși, neglijența și indiferența totală față de această înfățișare exterioară îl situează în rândurile retrograzilor.

Te rog să cugeți asupra acestor lucruri, mici și neînsemnate în aparență, dar de foarte mare importanță în viață. Gândește că asupra lor îți atrage atențiunea al tău frate iubitor și de tot binele voitor:

Pr. TEOFIL

Cuvinte de nădejde

Conducătorul a spus de ziua Eroilor la mormântul Eroului necunoscut:

În fața ta, pentru dojana ta, venim acum să înțenunchem din nou și să-ți cerem, purtătorule de credință, să fii și de azi înainte crez de luptă nouă, veghe de drepturi stinte, desrobitor de pământuri nedesrobite...

Ţie, Erou Necunoscut îți închinăm mândria noastră și tot fie îți făgăduim să-ți facem din această credință temeiuri de luptă nouă, pentru ca pretutindeni Neamul românesc să-și buclume dreptul său la onoare, și ființa noastră să fie stearsă nu numai de petele Răsăritului, dar și de umbrele Apusului.

Așa să-ți ajute și să ne ajute Dumnezeu!

Cuvântarea de descoperire, ținută de P. S. Sa episcopul Vasile al Timișorului, la adunarea eparhială din 3 I. c., constată, pe temeiul rapoartelor Consiliului eparhial, numărul tot mai mare de participanți la sfintele și dumnezeieștile slujbe din Dumineci și sărbători, precum și prisosul de fapte ale îndurării creștine față de cei lipsiți și nevoiași.

Deputat semn de înaltă considerație și omagiu, la propunerea P. S. Sale Adunarea a trimis I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae următoarea telegramă:

«Membrii Adunării eparhiale timișorene, în semn de înaltă considerațiune

și supus omagiu roagă pe I. P. S. Voastră, ca la împlinirea celor 60 de ani de vârstă să binevoii a primi doririle lor de zile bune și îndelungate, împodobite cu strălucite realizări duhovnicești».

† VASILE, episcop

În legătură cu misiunile religioase la sf. mânăstiri, P. S. Sa episcopul Vasile invită membrii Adunării în vara aceasta să facă, sub conducerea P. S. Sale, un pelerinaj comun la mânăstirea Săraca, unde, slături de țărânițe, intelectualii să înalte rugăciuni cucernice pentru binele neamului și al bisericii. Invitarea s'a primit cu mare bucurie.

S'a tratat apoi punctele canonice din raportul Consiliului eparhial.

Adunarea primește cu vii ovațiuni declarația făcută de dl deputat Rafiroiu, din partea dlui ministru Antoniu Mocioni, de a dona sfintei episcopii a Timișorului un ajutor de 120.000 lei pentru anul bugetar 1942-43.

— În Adunarea eparhială a Aradului, ținută în 3 și 4 I. c., s'a adus următoarele hotărâri: Înființarea școalelor duminicale în fiecare parohie, pentru tineret și adulți, cari vor fi deprinși să-și petreacă Dumineca după ameezi cu îndeletniciri duhovnicești și culturale, — ele vor începe în toate parohiile din eparhie în Dumineca Rusaliilor, 24 Mai a. c.; — s'a mai hotărât: Înființarea unui internat eparhial de băieți; reînvierea concursurilor cu premii pentru cele mai bune coruri bisericești, — la acest prilej dl Dr. Adam Iancu, consilier onorific în secția culturală, a dăruit 20 mii de lei pentru premiarea celor mai bune coruri; pentru opera de răspândire a culturii creștine în mijlocul credincioșilor, Episcopia Aradului și-a exprimat în treaga mulțumire generosului donator.

— Adunarea eparhială din episcopia Orăștii, cu sediul la Beiuș, s'a deschis în sala internatului eparhial de fete, unde P. S. Sa episcopul Nicolae, într-o aleasă cuvântare, a expus problema supremației spirituale în concepția noastră despre viață, precum și necesitatea intensificării misiunii interne și externe în biserică. Adunarea trimite telegrame omagiale: Suveranului, Conducătorului statului, I. P. S. Sale Patriarhului Nicodim, I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului, dlui ministru al cultelor, prof. I. Petrovici, și dlui secretar general la culte, prof. A. Popa. Se constată, în sumar, realizările îmbucurătoare pentru biserică noastră, făcute sub noua conducere a statului, și în deosebi pentru eparhia Orăștii.

Adunarea exprimă toată recunoștința P. S. Sale episcopului Nicolae, care, purtat de grija eparhiei, a alergat mult adunând pentru buna gospodărie a episcopiei în acest an bugetar peste 3 milioane și jumătate lei, îmbunătățind viața preoților și a instituțiilor eparhiale.

— Adunarea eparhială a episcopiei Caransebeșului s'a deschis prin cuvântul P. S. Sale episcopului Veniamin, care arată momentele de seamă ale anului expirat și apelează la o hotărâtă colaborare a clerului și poporului în viața cea mare a Domnului. S'a trimis, ca și din sinul celorlalte adunări eparhiale, telegrama de profund omagiu către mai marii țării și către I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, care a purtat grija în cele canonice privitoare la eparhia în sedisvacanță.

Din partea cetățenilor caransebeșeni s'a adus vii mulțămiri membrilor Adunării, cari, prin solidaritatea lor, au salvat cel mai frumos așezământ al Caransebeșului, episcopia sa ortodoxă.

Adunarea a hotărât, în unanimitate, să se ceară guvernului: revenirea la concesiune a Școlii normale dela Caransebeș, care prin biserică a luat ființă și tot prin biserică își va putea împlini cu adevărat menirea culturală creștină și națională.

S'a luat act cu plăcere despre faptul P. S. Sale episcopului Veniamin, care a pus başă unui fond cultural și a început de propagandă. Activitatea lor a început și se continuă. — În jurul problemelor bisericești eparhiale membrii adunării au manifestat cald și statornic interes.

Cereși

Catalogul

publicațiilor editate de Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și SIBIU

Lot 25

Alcătuiește la îndemnul I. P. Sfințitului

Păr. Prof. Dr. Grigorie T. Marcu; acest Catalog informează rapid, complet și onest asupra bogatei recolte cânturărești a Sibiului ortodox. Scurte extrase, din recenzii apărute în diverse periodice române și străine, însoțesc lucrările de mare răsunet leșite din teascurile țiparniței șaguniene sub păstorirea I. P. S. Mitropolit Nicolae. Sistemul utilizat la alcătuirea lui, face din acest Catalog un model al genului.

Numai marile case de editură din Apus se pot mândri cu realizări atât de isbitule.

* FOIȘOARA *

MOMENTE

din viața și activitatea profesorului Dr. N. BĂLAN, — Sibiu, în anul de război 1914-1918

(3) de Arhim. Teodor Scorobăț

III. În „captivitatea babilonică“

Când România a intrat în acțiune, la Sf. Mărie 1916, profesorul N. Bălan se găsea în Fiume, de unde a plecat prin Budapesta la Viena, iar de acolo la Innsbruck în Tirol, cu gândul ca să treacă pe țarmul lacului Boden și de acolo să se strecoare în Elveția. Din Elveția, cu pașaport românesc, voia să treacă prin Franța, Țările Scandinave, Rusia, în România. Dar a fost oprit în Innsbruck și astfel s'a retras în orașul Salzburg, de unde spre sfârșitul anului 1916 a plecat la Karlsbad.

În scaunul mitropolităn era ales Vasile Mangra, vicarul dela Oradea Mare.

Consiliul arhiepiscopesc în surghiun la Oradea Mare era instalat în casele ur-

gisitului patron al mitropolitului trădător. În toamna anului 1916 s'a făcut sfințirea și instalarea mitropolitului Mangra, la care profesorul Bălan n'a voit să ia parte.

Ceice simțiau în sulete amărăciunea, cumplita durere și loviturile sorții au stat departe de omul fatal.

Printre aceștia a fost și profesorul N. Bălan, a cărui lipsă la sfințirea și instalarea mitropolitului Mangra a fost observată și mult comentată.

Provocat să se prezinte la catedră, — căci și institutul teologic a fost strămutat la Oradea Mare, — s'a prezentat la slujbă în Ianuarie 1917.

La 19 Martie 1917, profesorul N. Bălan adresează Consistorului de-acolo următoarea scrisoare:

Înalt Preasfinția Voastră,

Preavenerat Consistor arhiepiscopesc,

Din mai multe părți ale arhiepiscopiei mi-au sosit la redacția „Revistei Teologice“ scrisori, în care credincioșii de ai noștri se plâng că n'au preoți și prin urmare n'are cine îngriji de necesitățile vieții lor sufletești. Luând îndemn din acele scrisori am studiat chestiunea aceasta și, înainte de a o

trece în publicitate, țin să prezint Prea Veneratului Consistor rezultatele la cari am ajuns, pentru a curma măcar în parte răul.

Din datele sosite la Prea Veneratul Consistor arhiepiscopesc și din informațiile ce mi le-am putut câștiga, am constatat, că nu numai parohii răslețe, ci întregi ținuturi de pe teritoriul arhiepiscopesc noastre din spre granița României sunt lipsite de preoții lor, dintre cari unii sunt internați, iar alții s'au retras cu armatele române. Ușor ne putem face o icoană clară despre incalculabilele pagube morale ce rezultă din această dureroasă stare de lucruri. Căci, în asemenea parohii n'are cine îndeplini sfintele slujbe în Dumineci și sărbători, n'are cine boteza copiii și îngropa morții, n'are cine vesti cuvântul Domnului și mângăia pe cei loviți de năcazuri și suferințe, n'are cine îngriji de creșterea tinerimei și de soarta nemiloasă a orfanilor, n'are cine sfătui și apăra poporul nostru în vremele vitrege de astăzi. Suntem în postul mare, când, urmând poruncilor bisericești, toți credincioșii sunt datori să se mărturisească și cuminece; se apropie sărbătorile Invierii Domnului, cu slujbele lor

Prăznuirea „Zilei Eroilor“ printre vitejii răniți din spitale

În toată țara, „Ziua Eroilor“ a fost prăznuită cu deosebită solemnitate.

Fiecare suflet de român, a adus prinose de rugăciune către Cel Atotputernic, pentru odihna sufletului celor cari s'au jertfit pentru patrie, cunoscuți și necunoscuți, și cari au căzut la datorie, departe de cei dragi ai lor, pe pământ străin, prin văi și păraie, râpi și munți, fără luminare la căpătâi, fără dangăt de clopot, fără ca să poată avea și vedea în jurul lor pe cei dragi.

Toate bisericile noastre au fost necăpătoare pentru cei cari veneau să aprindă o luminare și să înalte o rugăciune, mucenicilor neamului.

Cimitrele eroilor au fost cercetate apoi până'n amurgul serii.

Dar n'au fost uitați în această zi nici vitejii ce se află pe patul de suferință prin spitale.

Neamul și dragostea tuturor a fost și printre ei.

Li s'a adus daruri bogate, — dar mai ales te înduioșă felul în care toți, mari și mici, se apropiau de cei în suferință, mângâindu-le fruntea și sufletul lor, învălindu-l în priviri pline de dragoste și înfrățire.

La spitalul Z. I. 476 spre pildă, au venit în mijlocul răniților, elevele clasei a 8-a dela școala noastră normală de fete „A. Șaguna“, în frunte cu profesoara lor de clasă, dna Septimia Gherman și profesoarele Lungoclu și Neli Popa.

În prezența răniților și a multor dne și dni din societatea sibiană, elevele au desfășurat un reușit program, făcând să se cutremure sufletele de fiorul patriotismului și al hotărârilor nedruncinate în victoria deplină a Legii lui Hristos și a neamului românesc.

Ghidionescu, dna M. Dr. Stăniloae, dna Agnes Măcelariu, dna colonel Botez, dna căpt. Hâncu, soția căpt. rănit Hâncu, precum și dnii prof. V. Ghidionescu, loc.-col. prof. Dr. Teșosu comand. spitalului, loc.-col. Botez, precum și numeroase doamne și ofițeri superiori din cavalerie, cari au venit cu daruri pentru camarazii viteji, cu cari s'au întretinut frățeste, într-o camaraderie deplină.

Văzând aceste manifestații de solidaritate deplină, nu poți decât să întrevezi cele mai glorioase izbâzi în viitorul neamului. — Pr. I. I. Munteanu.

sfinte și înălțătoare de inimă: cum vom lăsa bisericile închise și zeci de mii de credincioși fără mângăierile credinței? Văzând turma noastră fără păstori, au prins curaj propagandele străine, au pătruns în staulul nostru și — dacă-i adevărat ce s'a scris în jurnale — deja până acum au reușit să ne răpească credincioșii noștri dintr'o parohie!

În fața acestor stări vrednice de plâns nu-i permis să rămânem indiferenți, fiind în joc interese superioare bisericești. În Sf. Scriptură ni se spune, că la o ocazie, Mântuitorul primind mulțimea care-L înconjura, a zis: «Milă-mi este de popor», căci era ca o turmă fără de păstor. Cu aceste simțăminte trebuie să privim și noi situația poporului nostru din ținuturile lipsite de preoți și cari au fost atinse mai greu de viitorul războiului.

Mijloace și căi pentru a-l sări într'ajutor se găsesc. Avem mai multe parohii cu câte doi preoți, dintre cari unul ar putea fi trimis în parohiile mai mari din ținuturile unde preoții nu sunt acasă. Asemenea parohii avem d. ex. în protopopiatul Mercurei: Poiana cu trei preoți, Jina, Rod, Ludoș și Cărpiniș, cu câte doi preoți; în

Predică pentru vremurile de azi

„La Domnul găsec scăparea!”
(Psalm 11, 1)

Fraților,

Inchipuitu-v'ăți vreodată priveliștea măreață a unei furtuni pe mare? Valuri uriașe se sparg mugind în stânci, într'un clocoț asurzitor de ape. Iar din cerul greu și umed de plumb, scapără în răstimpuri fulgere lungi și rezezi de lumină, ca niște săbii înfricoșate de Arhangheli. Aceasta este furtuna. Și ea este numai unul din chipurile în care noi putem desluși groaza mâniei lui Dumnezeu.

Dar mânia aceasta a lui Dumnezeu, nu este ca orice mânie. Ea este o mânie cerească. Mânia lui Dumnezeu este biciul care alungă din lume nedreptatea, care sfarmă nelegiuirea și păcatul, care întocmai ca un vânt puternic, alungă de pe cerul omenirii norii răutăților și ai fărâdelegilor, spre a face să strălucească din nou pe pământ soarele luminos și aducător de căldură al neprihănirii. În astfel de vremuri, de mânie sfântă, Domnul este împreună cu cei ce umblă pe căile Lui, îi îmbărbătează, le dă putere, îi face să se simtă apărați de El și să zică împreună cu Psalmistul „La Domnul găsec scăparea” (Ps. 11, 1).

Fraților,

1. De mulțori s'a aprins Domnul de mânie din pricina răutăților noastre și ne-a urât, încă din vremurile cele mai vechi. Prin zeci de plăgi grozave a pedepsit Dumnezeu nelegiuirile Egiptului; cu lepră a pedepsit pe Maria, care nu cinstise îndeajuns pe Moisi, prorocul Lui; patruzeci de ani a purtat pe poporul lui Israel, rătăcitor prin pustie, din pricina păcatelor lui; cu buze și răni a umplut pe Filistenii cari luaseră cu sila Chivotul Legii, din mâinile poporului lui Israel, și cu robie de 70 de ani a biciuit Cel Atotputernic pe Evrei, pentru neascultarea lor. Și i-a lăsat să se vaite și să se svârcolească în strâmtorări și dureri năpraznice. Dar după ce li-a văzut strâmtorarea și după ce li-a auzit strigătele de ajutor „Și-a adus aminte de legământul Său și a avut milă de ei, după bunătatea Lui cea mare” (Ps. 106, 45). Iar la plinirea vremii a trimis pe singurul Său Fiu „pentru a oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3, 16). Prin Iisus Hristos și-a arătat Dumnezeu în mod desăvârșit bunătatea Sa, înaintea oamenilor, adevărind cuvântul care zice că „Dumnezeu este

dragoste” (I Ioan 4, 8). Pe crucea de pe Golgota s'a întărit între om și Dumnezeu legământul iertării și al iubirii veșnice.

2. Dar ce durere! Căci omenirea de astăzi a uitat de crucea mântuitoare a Domnului. Ea zace singuratică și astăzi, ca și acum două mii de ani, pe dealul Căpățâni, între două cruci de tâlhari, uitată și hulită de toți. Iar Mirele, Iisus Hristos, Cel ce șade de-a dreapta Tatălui, ca un împărat gătit de nuntă, își așteaptă zadarnic oaspeții pă-mânțești. Scaunele din sala ospățului așteaptă goale în jurul mesei celei bogate și veșnice a răsplătirilor cerești, în timp ce Mireasa plânge, plânsul durerii al desamăgirii.

Cine mai are timp să mai asculte chemarea înaltă a Cerului? Cine-și mai aduce aminte de promisiunea făcândă de a veni la ospățul cel ceresc? Cine mai înțelege simbolul divin al unei cruci singuratică, înfipte în pământul uscat al Golgotei?

Dar Domnul nu mai poate răbda batjocura! Domnul nu mai poate suferi nelegiuirea! Și-a adus aminte de fulgerele mâniei Lui! Precum odinioară, când oamenii s'au răsculat împotriva Lui și nu s'au mai aplecat la așezământul legilor Lui, crezând că Dumnezeu cel viu, este mort, ca idolii la care se închinau ei — tot așa și astăzi „Domnul S'a trezit ca unul care a dormit, ca un viteaz îmbărbătat de vin și a lovit pe potrivnicii Lui, care fugeau” (Ps. 87, 65). Da, Domnul astăzi ne lovește și noi fugim în neștiire de frica mâniei Lui. Bubue tunurile, ard satele, se sbuciumă în sânge popoarele. Mânia Domnului revărsă peste lume ca o mare cuprinsă de furtună. „Sub El se împesc munții vâile crapă ca ceara înaintea focului, ca apa care curge prin râpi (Miheie 1, 4) și în mijlocul acestei furtuni, vai de corăbierul prins în mijlocul danțului învolburat de ape, căci locul sălășuirii lui veșnice va fi adâncul fără fund al mării. Atunci cine mai poate să-l ajute, căci puteri nevăzute, îl vor fărâ cu sila, acolo de unde nimenea nu se mai poate întoarce.

În mijlocul furtunii vremilor de azi, fiecare din noi este câte un astfel de corăbier, gata să se ince în marea încercărilor fără număr care ne pândesc de pretutindeni. Și din adâncul fiecărui suflet răsare neliniștită marea întrebare: Cine ne va izbăvi pe noi de vâltoarea cea grozavă a vremilor, de focul

protopopiatul Săliștei: Săliștea cu un protopop și trei preoți, Galeș, Topârcea și Tilișca, cu câte doi preoți; în protopopiatul Albei-Iulii: Cricău, Geomal, Geoagiul de sus și Tecșești, cu câte doi preoți; în protopopiatul Sebeșului: în Sebeșul sășesc, un protopop și doi preoți, Oarda de sus cu doi preoți; protopopiatul Cetățel de peatră: Costeni, Cărbunariu, Finteișul mare și Libotin, cu câte doi preoți, Vima mică, cu trei preoți la 587 de suflete; în protopopiatul Orăștiei: Măgura și Sibielul vechiu, cu câte doi preoți; în protopopiatul Câmpenilor: Albac, Arada și Vidra de sus, cu câte doi preoți etc.

Dacă ne mărginim și numai la aceste parohii, găsim 25 de preoți, cari pot fi trimiși ca să provadă trebuințele sufleteste ale credincioșilor noștri din protopopiatele: Făgăraș, Bran, Brașov și Treiscaune, unde majoritatea covârșitoare a preoților sunt absenți din parohiile lor. Intrucât acest număr de preoți n'ar fi de ajuns, s'ar putea aplica și următoarea modalitate: avem protopopiate cu parohii foarte apropiate unele de altele, cu căi de comunicație bune, cu un număr mic de suflete și unde toți ori aproape toți preoții sunt acasă; un preot ar putea administra și parohia vecină, iar preotul acesteia ar putea fi trimis unde e mai mare lipsă de dânsul. Pentru o asemenea misiune să se facă

apel la preoții văduvi și la cei fără de familli grele, cari mai ușor se pot desface de casa și parohia lor pentru un timp oarecare.

Cheltuielile împreunate cu asemenea misiuni, cred că le-ar suporta cu plăcere parohiile cărora li s'ar trimite preoți, iar întru cât unele nu ar fi în stare să le suporte, se vor aduce jertfe din fondurile arhidiecezei.

S'ar putea ivi obiecțiunea, că organele administrației civile vor pune piedeci la aducerea la îndeplinire a acestor măsuri. Într'un caz ca acesta, Prea Veneratul Consistor va interveni la guvern cu explicațiile de lipsă. Biserica trebuie lăsată să-și îndeplinească misiunea ei divină între orice împrejurări și mai ales în strâmtorările și suferințele în cari au ajuns fiii ei astăzi!

În conformitate cu acestea, îmi iau voie să formulez următoarele propuneri:

1. Din parohiile cu doi sau trei preoți să fie trimis câte un preot în astfel de parohii cu un număr mare de suflete, unde lipsesc preoții locului;

2. În protopopiatele unde preoții sunt toți ori aproape toți acasă, parohii învecinate și cu un număr mic de suflete să fie încredințate temporal unui singur preot, iar preotul devenit în acest chip liber de funcțiune în parohia sa, să fie trimis în misiune;

cumplit al rășboiului, din toată primejdia și nevoia? Și fără să vrem, privirile ni se îndreaptă spre orizont, unde se vede tot mai plină de tainică lumină, crucea singuratică de pe dealul Căpățâni, uitată și hulită, între două cruci de tâlhari.

Fraților,

Suferința vremilor de azi este ca și suferința vremilor de ieri, pentru că greșala noastră de azi este la fel cu greșala cea de ieri. De aceea, dacă greșala noastră va fi trecătoare, nici suferința nu va fi veșnică. Căci Domnul todeauna a stat gata să răspundă la gemetul celui strâmtorat, la plânsul celor din nevoi. De pretutindeni ne înconjură valurile suferințelor; de pretutindeni ne pândesc ghiarele nevăzute ale morții. Dar dacă ne punem încrederea în Domnul, dacă ne apropiem din nou de crucea sfântă de pe Golgota, dacă ne primenim sufletele ca să fim gata pentru ospățul cel ceresc al lui Iisus și al Bisericii Sale, atunci el nu ne va părăsi. Căci la Domnul se află scăparea pe care o așteptăm, pacea pe care o dorim și fericirea cea adevărată, după care suspină inima noastră. Amin.

Preot Ioan Opriș

„Viața Ilustrată”, revista de familie, apare lunar, cu binecuvântarea P. S. Sale episcopului Nicolae, în Cluj. Numărul 3 pentru Mai 1942 are următorul cuprins: Prot. Ion Goron: Actualitatea problemei religioase. Dinu Pajură: Despre poezia trăsănită. Eugenia Mureșanu: Examen. Radu Gyr: Stepă ucraineană (poezie). Fredo Sordoni: Frescă (poezie). Dimitrie Danciu: Umbra lui Iisus (poezie). Eugenia Mureșanu: Te-aud (poezie). Virgil Șotropa: Aș vrea (poezie). Ionel Bulboacă: Frunză verde (poezie). Preot FI, Mureșanu: Un eveniment religios și literar. Pr. Augustin Faur: Iisus în Samaria. C. Mureșanu: Pictura italiană din secolul XV în Umbria. Pr. G. Covrig: Spiritismul în lumina religiei și științei. Prof. Emil Nicolescu: Dr. T. Bodogae: Ajutoarele românești la Sf. Munte Athos. T. P. Valcu: Din însemnările unui pribeag transnistrian. P. L. Mureșanu: Cronică economică: Petrolul și derivatele lui. D. P. și V. Oprea: Cronică literară: Priveliști dintr'un colț de țară. Cartea tinerilor. Dușmanii pomilor și combaterea lor. Ogorul gândului. D. P. și I. L. Actualități: Cântarea obștească în lăcașul Domnului. Valoarea casei preoțești. Trezeci de ani dela catastrofa „Titanicului”. Coperta noastră: Port românesc. — Abonamentul anual pentru România 450 lei. Un număr 40 lei.

3. Preoții aleși pentru a fi trimiși, să fie încunoștințați direct despre mistuna ce li se încredințează, ca să se poată pregăti de călătorie pentru a se prezenta măcar la sărbătorile învierii Domnului la locul ce li se va designa. În acelaș timp să fie îndrumați și protopopii să stăruiească pentru o cât mai urgentă ducere la îndeplinire a măsurilor luate;

4. Cu considerare la împrejurările excepționale prin cari trecem, să se apeleze la devotamentul față de biserică și la iubirea de popor a preoților, cărora li se va încredința o misiune atât de măreață.

Rog, ca aceste propuneri să nu fie considerate ca un amestec în sfera de competență a Prea Veneratului Consistor arhidiecezan, ci ca modesta părere a unui slujitor al bisericii, care văzând trebuințele și nevoile poporului în aceste vremuri grele, s'a cugetat la satisfacerea lor. Prea Veneratul Consistor având la îndemână un mai bogat material de informație și orientare, va găsi modalități și mai bune, decât cele propuse de mine, pentru promovarea intereselor bisericii celei vii.

Oradea mare, la 19 Martie v. 1917

Devotat

Dr. Nicolae Bălan,
profesor de teologie

Nr. 5811/1942

Aviz oficial

On. Minister al Culturii Naționale și Cultelor ne-a comunicat, că în bugetul pe exercițiul 1942/1943 s'au prevăzut gradații de vechime tuturor preoților, cari după registrele Ministerului, au împlinit noi termene de gradații până la 1 Aprilie 1942.

În urma acestei împrejurări toți preoții, cari până la data de 1 Aprilie 1942 au împlinit 5 ani, 10 ani, 15 ani sau 20 de ani de serviciu și încă nu și-au cerut aprobarea gradațiilor corespunzătoare, în termen de 8 zile să-și facă cereri pentru aprobarea lor și să le înainteze la Consiliul arhiepiscopesc până cel mai târziu 1 Iunie 1942.

Ceice împlinesc termenele de gradații după 1 Aprilie 1942, vor cere gradațiile de vechime în cursul lunilor Septembrie și Octombrie 1942, chiar și în cazul, că vor împlini termenele de gradații în intervalul dela 1 Noiembrie 1942 până la 31 Martie 1943.

Ajutoarele de familie, după copiii nou născuți, se plătesc cu începerea dela 1 a lunii ce urmează după luna în care s'au născut copiii.

Aceasta însă numai în cazul, dacă se cere ajutorul de familie în termen de 10 zile dela data nașterii copilului, altcum se aprobă numai cu 1 a lunii ce urmează după data primirii cererii de către On. Minister.

La cererile pentru indemnizația de naștere după copii nou-născuți, pe lângă Certificatul de naștere, se va anexa și Declarațiunea făcută de preot înaintea Notarului public, că soția sa nu este funcționară publică, va anexa o *Dovadă oficială* dela șeful ei imediat superior, că n'a primit ajutorul de familie după copilul nou-născut. Învățătoarele vor lua dovada dela Inspectoratul școlar județean.

Ceice nu-și vor înainta cererile pentru indemnizația de naștere în termen de 30 zile, socotite dela data nașterii copilului, riscă a nu mai primi aprobare pentru plata indemnizației de naștere.

Sibiu, 11 Mai 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Consilierul patriarhal Gheorghe Maior

Părintele protopop *Gheorghe Maior*, profesor de religie la școala normală „A. Șaguna” din Sibiu, a fost chemat, mai zilele trecute, într'o dregătorie bisericască de mare cinste și tot de atâta răspundere. De acum, P. C. Sa va sta sfințit patriarhal în capitala țării și va avea deci mistuna să ajute la cât mai buna chivernisire și îndrumare a atâtor treburi de ordin superior.

Părintele Maior duce în capitala țării chipul preotului ortodox din Ardealul nostru scump, dărzenia intelectualului pornit dintre cei mici și ajuns între cei mai de frunte, experiența preotului de sat, seninătatea duhovnicului încercat, tactul dascălesc și o activitatea scriitoricească mai mult decât merituoasă. Cu o asemenea zestre, P. C. Sa va avea puțină să samene duh misionar spre continua întărire a prestigiului preoțesc, să ajute la zămlisirea unei linii de viață neșovăielnică și să pătrundă necazurile și durerile preoților din cele mai răslețite sate și cătune. Căci paștorăria din Vingar și activitatea din Sibiu li pot sta drept razim. Deasemenea, experiența dascălească li va sluji spre bine.

Generațiile de dascăli, care au trecut prin Școala normală din Sibiu, privesc cu mulțumire spre duhovnicul lor de odinioară și încearcă un sentiment de mândrie deodată cu avansarea lui. Preoțimea noastră, care a urmărit de atâția ani activitatea părintelui Maior, întinde și ea o mână creștinească spre felicitare. Iar societatea sibiană, în mijlocul căreia părintele Maior a trăit atâția ani, știe că prin alegerea ce s'a făcut, Sibiu va fi bine reprezentat în inima României.

D. Călugăr

† Arhim. Gerasim Agapie

(1869 - 1942)

S'a stins un slujitor al Domnului, un preot cu adevărat după rânduiala lui Melchisedec, purtându-și cu cinste și umilință votul monahicesc.

Toată osteneala și agoniseala a făcut-o numai pentru semenii săi în suferință și lipsuri, încât devotat votului „sărăcia de bunăvoie” nu l-au legat bunurile pământiești.

Arhimandritul *Gerasim Agapie* a plecat înainte cu 70 ani din satul său moldovean, Andrieșeni, sprijinit de familia boierească Sturza din care își trage originea, și de mic se aciuiește pe lângă Sf. Mănăstire *Râșca*, unde ispitește cu deamănăntură viața de schimnic, aspră și cu multe privațiuni. Aci, lângă altarele sfinte, își croește o structură sufletească hotărâtă, creștinească, cu o voință tare, care îi ajută a-și îndeplini misiunea sub arhi-păstorirea a 14 episcopi.

Plecat din Moldova, deși la etate de aproape 50 ani, în dorința sa de a se iniția tot mai mult în științele teologice, își ia licența în teologie la facultatea din București. Aci funcționează ca spirital la Seminarul Central, de unde, după câțiva ani, se întoarce în Moldova, luat fiind de P. Sf. Visarion pe atunci episcop la Bălți. Aci, contribuind la organizarea episcopiei, este ridicat la demnitatea de Arhimandrit.

Cu reînființarea Episcopiei Maramurășului la 1937, mitropolitul Visarion al Bucovinei pe atunci, îl instituie de paroh conducător la catedrala episcopală din Sighet.

Deși ajunge ca să-și binemerite odihna, pentru munca rodnică desfășurată o viață întreagă pe ogorul bisericii, îl ajung alte greutăți, — dar le poartă pe toate cu resemnare de mucenic pentru ortodoxia românească, dimpreună cu noi, cei ajunși sub stăpânire străină.

În clipele grele ale bisericii noastre din acele părți, în 30 August 1940, Arhimandritul *Gerasim* stă tot timpul la postul său în Sighet.

Este deținut și ridicat din Palatul Episcopal, ear după 8 săptămâni e eliberat, dar supravegheat mereu, ca apoi să fie expulzat, la 19 Decembrie 1940.

Toate acestea i-au măcinat sănătatea, și corpul lui firav n'a mai putut rezista boalei a cărei germene îl consuma și îl sfârși zilele bătrânețelor acum.

Din considerațiunea și dragostea ce a avut P. S. Episcop *Vasile* al Maramurășului față de sfetnicul credincios și pentru a-i ușura zilele, a dispus internarea în Sanatoriul *Geoagiu*, unde îl și cercetează, mângându-l în suferință. P. S. Sa cu mahnire sufletească a luat la cunoștință trista veste, trimițând o delegație pentru a-l reprezenta, și a transmite arhieresti binecuvântări asupra rămășițelor lui pământiești.

Iată, pe scurt, viața unui duhovnic credincios, care a luminat, dealungul anilor, ținuturile românești — Moldova, Muntenia, Maramurăș — ca apoi să se frățească cu glia Ardealului, și să se odihnească pe veci în apropierea bisericii voievodale din *Geoagiu*, ctitoria lui *Radu* dela *Alumați*, zidită la 1511.

Conlucrând în deplină armonia cu Consiliul eparhial al Maramurășului, l-au însoțit pe ultimul drum, un sobor de 8 preoți: Prot. stavrofori *A. Latiș*, *I. Rușdea*, consilierii eparhiali, Păr. *I. Țint* secretar eparhial, Protopop *T. Glodeanu* al *Geoagiului*, Păr. *E. Todea*, Păr. *V. Indrei*, Păr. *V. Glodeanu*, Păr. *P. Filip* duhovnicul Sanatoriului, din tractul *Geoagiu*.

Țin să remarc neprecupețita osteneală și atențiune ce a avut față de răposatul P. C. protopop *T. Glodeanu*, pentru care eparhia noastră îi rămâne recunoscătoare, aducând mulțumiri și fraților preoți cari au rostit rugăciuni pentru sufletul său.

Panegiricul a fost rostit de consilierul *Rușdea*, urmat de cuvântul cald al protopopului *T. Glodeanu*, în numele clerului din tract.

Redactor responsabil: Prot. Dr. D. Stăniloae

Iar noi, colaboratorii săi, ne-am legat, în nădejdea noastră nestăruțată că dreptatea cauzei neamului va birui și zilele de pribegie incurând ni se vor străși, și ne vom putea reîntoarce, pentru a continua opera întreruptă fără voia noastră.

Bunul Dumnezeu să așeze sufletul său în patria dreptilor și aleșilor Săi „unde nu este durere, nici întristare, nici suspinare, ci viață fără de sfârșit” (Condacul înmormântării preoților).

Prof. Stav. *I. Rușdea*
consilier episcopesc

C. preoți să stea în fruntea mișcării Oastea Domnului

Act de mulțămire aducem dnei *Maria Pascu* care împreună cu fiul său *Ioan Ghib*, văzând lipsurile bisericii ortodoxe române din *Reciu*, protopopiatul *Mercurea*, au donat pe seama sfântului locaș un rând de mineie și un Apotol, toate în valoare de lei 13.000. — Tot pe această cale aducem mulțămiri Păr. *Dr. Ioan Voisă*n din *Câlnic* pentru donația făcută bisericii, cu o față de masă, țesut românesc. — Pr. *Ioan I. Popa*.

Citiți și răspândiți

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească. Apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit *NICOLAE* al Ardealului. Redacția și Administrația: *Sibiu*, Academia teologică „Andreiană”. Redactor: *Prof. Dr. Grigorie T. Marcu*. Abonament anual, Lei 400.

ANUNȚ

Tuturor oficiilor protopopești și parohiale din arhiepiscopie

Având în vedere dispozițiile testamentare ale fericitului mitropolit Șaguna precum și regulamentele pentru administrarea Librăriei și Tipografiei arhidiecezane, atragem atențiunea oficiilor parohiale și protopopești ca toate rechizitele, utilitățile de cancelarie, imprimare și tipărituri oficiale precum și obiecte rituale și cărți bisericești, să se procure dela Tipografia și Librăria arhidiecezană.

Aceste așezăminte au fost îndrumate să execute prompt orice comande făcute de către oficiile parohiale și protopopești.

Consiliul arhiepiscopesc

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebunțat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

INFORMAȚIUNI

Serbări naționale. Atât ziua de *Zece Mai*, cât și *Ziua Eroilor*, dela înălțarea Domnului (14 Mai), au fost sărbătorite, în centrul mitropoliei noastre, la Sibiu, cu fastul obișnuit. În catedrală s'a săvârșit serviciul religios de cătră un sobor de preoți, în frunte cu P. S. Sa Episcopul *Vasile* al *Maramurășului*. de față fiind: dnii general comandant *Măciș*, generalul *Pleniceanu*, colonel *D. Rădulescu*, prefectul județului, și alți reprezentanți ai autorităților. În Piața Regele *Ferdinand* s'a desfășurat o impunătoare defilare a unităților de armată.

— Ziua *Eroilor* s'a sărbătorit, ca și în anii precedenți, prin cucernice slujbe religioase, ținute în toate cimitirele unde sânt înmormântați eroii, a căror amintire a fost evocată în emoționante cuvinte.

La Sibiu, după Sf. Liturghie slujită de un sobor de preoți în frunte cu I. P. C. Sa Arhimandritul *Teodor Scorobeș*, s'a făcut un mare pelerinaj la Cimitirul *Eroilor*, unde după o slujbă de pomenire, a urmat defilarea trupelor.

Dăruire. Cu ocazia dela 3 Mai a. c., — când la inițiativa luată de Consiliul de patronaj, s'au adunat fonduri pentru ajutorarea celor lipsiți, — I. P. S. Sa Patriarhul *Nicodim*, în pârinteasca Sa bunăvoință, a dăruit unasutămil (100.000) de lei.

Pelerinaj. În 21 Mai 1942, la Sfinții *Constantin* și *Elena*, se va face pelerinajul anual la Mănăstirea „*Afteia*” dela *Plăieșor*, comuna *Cioara*, județul *Alba*. Invităm inimile caritabile să participe și să doneze pentru cumpărarea clopotelor și efectuarea picturii. — Preot *Constantin Oancea*.

Colecta din „Ziua Cumpărării”, în Sibiu și județ, a dat următorul rezultat: în municipiul Sibiu 532.994 lei, în județ 726.470 lei, cu totul 1.259.474 lei. Față de colectele de mai înainte, recenta colecție înregistrează un spor considerabil, atât la noi, cât și în alte județe.

Câți ruși sânt în Rusia? După o statistică oficială din 1897 Rusia avea 126 milioane de locuitori. Dintre aceștia însă numai 43% aparțineau naționalității rusești, restul de 56% se compunea din celelalte naționalități. Rusia se prezintă astfel de fapt ca stat poliglot și asupritor de naționalități.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. **Duminecă în 17 Maiu 1942** servesc: protopop *M. Neagu*, *Nicodim Belea* și *Dumitru Călugăr*; diaconii: *Dr. Nicolae Balca* și *Sim. Macarie*. Predică preotul *Nicodim Belea*. La „Oastea Domnului” predică după masă la ora 4 protopop *Mihail Neagu*.

Joi în 21 Maiu 1942 (Sf. *Impărați Constantin* și *Elena*) servesc: prot. *M. Neagu*, *Iosif Țint* și *Ștefan Moraru*; diaconii: *Simion Macarie* și *Cornel Dască*. Predică părintele *Iosif Țint*. La „Oastea Domnului” după masă la ora 4 predică diaconul *Sim. Macarie*.

Nr. 558—1942

(33) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a *Ludișor*, din protopopiatul *Făgăraș*, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în *Tel. Român*.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.

2. Venitele stolare uzitate în parohie.

Cererile de concurs, cărora se va va anexa concesiunea de candidare dela *Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc*, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român *Făgăraș* în termenul indicat.

Concurenții se vor prezenta în parohie cu prealabila încuviințare a oficiului protopopesc spre a face cunoștință cu parohienii.

Făgăraș, la 19 Martie 1942.

Pavel Borzea
protopop

Nr. 363/1942

(37) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a *Poenița Tomii*, cu filiile *Ferigi* și *Merișorul de Munte*, din protopopiatul *Dobra*, județul *Hunedoara*, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.

2. Până la edificarea casei parohiale, parohia cu filiile vor plăti chirie pentru locuința corespunzătoare preotului.

3. Folosirea seslunei parohiale de 13 jugăre teren arabil, fânaș și pășune.

4. Bir, câte 24 litri cereale (grâu, porumb, secară, orz, ear dela cei mai săraci 30 litri ovăș sau cartofi) dela cca 70 familii din filiile *Ferigi* și *Merișorul de munte*.

5. Stola uzitată în protopopiat.

Cererile de concurs, însoțite de toate documentele necesare și de încuviințarea de candidare a I. P. S. Mitropolitul, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al *Dobrei*, în termen.

Concurenții se vor prezenta, cu încuviințarea oficiului protopopesc, în vreo *Duminecă* sau sărbătoare în parohie la biserică, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Dobra, la 30 Aprilie 1942.

Oficiul protopopesc ortodox român al *Dobrei* în înțelegere cu consiliul parohial din *Poenița Tomii*.

Pr. Adam Lăzărescu
adm. protopopesc

Nr. 216—1942

(38) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a *Tomnatecul de sus*, din protopopiatul *Zarand*, județul *Hunedoara*, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în *Telegraful Român*.

Beneficiile:

1. Salarul dela stat.

2. Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare și de încuviințarea de candidare a *Prea Venerabilului Consiliu Arhiepiscopesc*, se vor înainta oficiului protopopesc al *Zarandului-Brad*, în termen.

Concurenții se vor prezenta cu prealabila încuviințare oficiului protopopesc, într'o zi de *Duminecă* sau sărbătoare, în parohie, spre a face cunoștință cu credincioșii.

Brad, la 19 Aprilie 1942.

Oficiul protopopesc ortodox român al *Zarandului-Brad*

Ioan Indreiu
protopop

Oficiul parohial ort. rom., *Daia-Sighișoara*

Nr. 47—1942

(39) 2—2

Publicare de licitație

Consiliul parohial al bisericii ortodoxe române din *Daia*, protopopiatul *Sighișoara*, instituie concurs, pentru facerea: iconostasului, picturii și zugrăvitul bisericii.

1. Iconostasul se face din lemn de stejar, conform planului existent.

2. Pictarea se va executa la cupolă și iconostas.

3. Zugrăvitul în restul bisericii, după modele alese de noi. Informațiunile la oficiul parohial.

Licitația se va ține o singură dată, în ziua de 31 Mai 1942, ora 2 p. m., la oficiul parohial, cu oferte închise, depunându-se și garanția de 5% dela suma oferită, în numerar sau efecte de stat.

Nu vor fi admiși la licitație decât antreprenori autorizați la astfel de lucrări.

Concurenții nu pot pretinde spese de deplasare.

Actele licitației se vor aproba de *P. V. Consiliu Arhiepiscopesc* din Sibiu, când se va încheia contractul.

Din ședința consiliului parohial, ținută la 3 Mai 1942.

Pentru consiliul parohial:
Preot Dumitru Ciuhel
paroh, preș. cons. parohial

Editoria și tiparul Tipografiei Arhidiecezane